

Duvarlar Ve Kaldırımlar

– M.Filizman · 13 Ekim 2015

Türk edebiyatında ;kaldırımlar ve duvarlar, şiirlerde ve romanlarda konu olmuşlardır.Kaldırımlar denince,akla Üstad gelir.

Duvarlar,denince Peyami Safa.Aynı dönemde yaşamış iki arkadaşın birbirine benzeyen konuları işlemişlerdir.Bu ilerdeki yaşamlarında tartışma konusu olmuştur.Kim kimden esinlenmişti?doğal olarak iki yakın arkadaşın birbirinden etkilenmesi normaldir.Biri şiirde,diğeri nesir de eserler vermiştir. Peyami Safa ,çocuk yaşta hasta olur.Hastane odalarına duvarlara aşına olur.İnsanları,kaybettiklerini..daha derin tahlil etmesine vesile olur.

"Ağaçlara bile imrenirdim" der dokuzuzncu hariciye koğuşunda.Yalnızdır.Geceleri sadece duvar vardır hayatında.Ama yüreğini mahküm etmez dört duvar arasına.Bu hatıra ilerde yazacağı eserlere esin kaynağı olur.

Üstad,genç yaşta kaldırımları yazar.Kaldırımlar O nun edebiyat dünyasında ses getiren en önemli şiiridir.Bu şiiri okuyan Yavup Kadri Karaosmanoğlu "be sesi nerden aldın çocuk"demekten kendini alamaz.

"Bana düşmez can vermek, yumuşak bir kucakta; Ben bu kaldırımların emzirdiği çocuğum!" Kaldırımlar özgürlüğün sesidir.Avare akşamlarda herkes kaldırımlarda yüyür.Ayakları bir yere götürür.Bazen ayak seslerine kimse eşlik etmez.Sadece ayak sesleri vardır.Bir de insanın iç dünyası.Böyle hesaplaşma anında Üstad,akıp giden Dünya görüşünü değiştirir. Derin bir tefekkür.Yazık etti kendine derler.O ise yeni dünya görüşünü şöyle açıklar....gerisi çelik çomak oynamakmış.

Duvarlar yalnız yazarlara değil,ülkelerin siyasi görüşüne göre de örülmüş.Bunlardan biri Berlin duvarı.Doğu Almanya'dan Batı Almanya'ya kaçışı önlemek için 1961 yılında yapılmıştır.Bu duvardan kaçış öyküleri birçok filme konu olmuştur.Trajik olaylar..aşklar.özgürlüğe kaçış.

1989 da yıkılmış.

Vaşova paktının çökmesi sonunda ülkemizde de yazarlara örülen duvar kalkmıştır.12 eylül öncesi kutuplaşan edebiyatımız,Varşova paktının çökmesi ile yeni ivme kazanmıştır.

Cem Karaca şöyle açıklamıştı;"biz 12 eylül den önce Üstad adı geçince o nu geç derdik"

Nazim Hikmet içinde öyle bir görmemezlik vardı.Bir siyasi Liderin kurultay açılışında Nazımdan bir şiir okunması ile kutup yazarlar arasındaki duvarlar yıkılmıştır.

Yolu hapisneden geçen yazarlar duvarlara hapsolan yüreğin sesini dışarı yansıtmış.

Han duvarlarıda öyle.Gurbete uzanan yolda yolu hana düşen Faruk Nafiz Çamlıbel han duvarlarında göz

gezdirdirirken rastladığı bir şiirden dolayı şairliğinden utanır.O şiir şöyledir..

"On yıl var ayırımı Kınadağı'ndan Baba ocağından yar kucağından Bir çiçek dermeden sevgi bağından
Huduttan hududa atılmışım ben"

Meçhul şairler söyleşir kendi kendine..

Duvarlar mahkûmiyetin,kaldırımlar, özgürlüğün sembolü olmuştur.